

Nr 681

Av herr **Bengtsson** i Landskrona m. fl., om upprättande av hjälptelefon vid vissa vägar.

Under senare år har en alltmer ökad utbyggnad av våra motorvägar och motortrafikleder kunnat företagas. Årets statsverksproposition inrymmer ytterligare utökad medelsanvisning för dessa ändamål. Från trafiksäkerhetssynpunkt är detta ett bidrag till en gynnsammare utveckling.

Anläggandet av nya vägar innebär emellertid att vägarnas sträckning ofta sker avlägset från befintlig bebyggelse och där avstånden till avfartsvägar kan vara stora. I de fall då olyckor inträffar kan det vara svårt att anskaffa hjälp, vilket kan bli både tidsödande och besvärligt.

De tekniska hjälpmedlen som står till läkarnas förfogande har undan för undan utvecklats. För att nå goda resultat är tidsfaktorn en väsentlig del i den totala hjälpen.

Det gäller därför att så snabbt som möjligt se till att en skadad kommer under läkarvård.

För att kunna skaffa hjälp i olika situationer då olyckor inträffat på dessa vägar borde *hjälptelefoner* uppsättas på lämpliga ställen. Allt fler länder har efter hand kommit fram till att behov av dylika hjälptelefoner föreligger.

Med hänsyn till den totala kostnaden som nedlägges vid vägbyggandet kan ett dylikt arrangemang i vårt land icke bli särskilt betungande. Vetenskapen om att ge möjligheter till snabb hjälp och att människoliv räddas bör vara en starkt pådrivande faktor.

Åberopande det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att Kungl. Maj:t ger statens vägverk eller annan lämplig myndighet i uppdrag att uppsätta hjälptelefoner vid motorvägar och motortrafikleder samt vid vägar i glesbygd.

Stockholm den 28 januari 1969

Hugo Bengtsson (s)
i Landskrona

Vilhelm Björk (s)
i Påarp

Einar Henningsson (s)